

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Aπάντων ἀνεξαίρετως τῶν ἐθνῶν ἡ Ἱστορία μνημονεύει μετ' ἐπαί-
νων τῶν ἡρωϊκῶν ἔργων τῶν εὐκλεῶς ὑπὲρ Πατρίδος ἀγωνισα-
μένων, καὶ βεβαίως ἀγήρωσι εἶναι ἡ δόξα τῶν Ἄνδρῶν, ὅσοι ἐκ
κινδύνων ἔσωσαν ἢ ἐμεγάλυναν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἢ ὑπὲρ ταύτης τὴν
ἑαυτῶν ζῶην ἐθυσίασαν. Ἄλλ' ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγ-
γενεσίας δὲν πρέπει ἐν ἡσσοῖσι μοίρα νὰ τάξωμεν τοὺς ἄνδρας, ὅσοι ἐκ
διακαοῦς κατεχόμενοι ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Προόδου μερίμνης, ὑπὲρ αὐτῆς
καθ' ὄλον τὸν βίον εἰργάσθησαν, οἵτινες μακρὰν τοῦ πατρῷου ἐδάφους ἢ
ἐν κακουχίαις καὶ στερήσεσι διαβιοῦντες, ἢ ἐν μέσῳ ὑλικῶν ἀπολαύσεων
καὶ ἀνέσεως βιωτικῆς διαιωόμενοι, οὐδέποτε τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἐπε-
λάθοντο, ἀλλὰ δραστηρίως καὶ πεφωτισμένως ἐργαζόμενοι συνέλεξαν
πλοῦτον ἄφθονον ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ, ὅπως τοῦτον ἀνάθημα εἰς τὸν βω-
μὸν τῆς πατρίδος προσφέρωσι, πάντοτε ἀκοίμητον τηροῦντες τὸ πῦρ
τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης των. Ἄνευ τῆς ἀρωγῆς τῶν τοιούτων ἀνδρῶν
ἢ χώρα ἡμῶν, καταπεπονημένη καὶ ἐξαντληθεῖσα ἐκ τοῦ μακροῦ ὑπὲρ
δουλείας ἀγῶνος, δὲν ἤθελε δυναθῆναι νὰ ἐπουλώσῃ τὰς ἐκ τῶν ἄλλεπαλ-
λήλων καταστροφῶν πληγὰς, οὐδὲ νὰ προαχθῆναι εἰς τὰ γράμματα καὶ
τὰς ἐπιστήμας, ἥμιστα δὲ νὰ ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀντίληψιν καὶ κηδεμονίαν
τοῦ καθόλου Ἑλληνισμοῦ.

Ὅσον ὑψηλὸν καὶ ἐνθουσιῶδες παρίσταται τὸ φρόνημα τῶν ὑπὲρ πα-
τρίδος ἀγωνισαμένων ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν, τόσον βαθέως ἐγκεχα-
ραγμένη διαφαίνεται ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν εὐεργετῶν τοῦ Ἔθνους ἢ πρὸς
τὴν Πατρίδα λελογισμένη καὶ ἰσόβιος στοργή. Ἐντεῦθεν δικαίως τὸ Ἑλ-
ληνικὸν ἔθνος καυχᾶται ἐπὶ τῷ κύκλῳ τῶν εὐεργετῶν του. Οὐδὲν ἕτε-
ρον ἔθνος δικαιούται εἰς ὁμοίαν καύχησιν, καὶ οὐδεὶς λαὸς ἐν τῇ Ἄνα-
τολῇ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ παρομοίους ἥρωας φιλογενοῦς ἀφοσιώσεως καὶ πα-
τριωτικῆς αὐταπαρνήσεως. Ἀναντιρρήτως τὸ ἡμέτερον ἔθνος περιέχει
εὐτυχῶς ἄφθονα καὶ ὑπέροχα στοιχεῖα πατριωτισμοῦ γενναίου ἐν τῇ
ψυχῇ τῶν τέκνων του, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην παρασκευάζοντα
αὐτῷ βεβαίως ἐθνικὸν βίον ἀπαράμιλλον καὶ μέλλον ἱκανῶς εὐελπι. Ἐν
τοῖς εὐεργεταῖς αὐτοῦ τὸ ἔθνος διακρίνει μετ' ἐνθουσιῶδους ὑπερηφα-
νείας ἔξοχον φιλοπατρίαν, ζηλωτὴν ἐθελουσίαν, συναισθάνεται δ' εὐ-
λογον πεποιθήσιν ἐπὶ τὰς μελλούσας τύχας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ ὄνειρα

τοῦ Ἐθνικοῦ μεγαλείου. Διὰ τῶν εὐεργετῶν αὐτοῦ ἐπαιδαγωγήθη τὸ Γένος ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἐν τῷ πολιτισμῷ καὶ δι' αὐτῶν ἐγαλουχήθη μὲ τὸ γάλα τῆς ἐλευθερίας, ἔθραυτε δὲ ἐξεγερθὲν τοὺς κλοιούς τῆς σκληρᾶς αὐτοῦ ὑποδουλώσεως.

Νῦν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος μὴ ἀπολέσαν ἴσως τὸ ἰσχυρὸν συναίσθημα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἡρωϊκῆς ἀφοσιώσεως καὶ τὴν εὐγενῆ ὀρυμνὴν πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸ Ἑθνικὸν μεγαλεῖον, ἀδυνατεῖ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν πατριωτισμὸν αὐτοῦ δι' ἔργων γενναίων, ἐκδηλοῦ ὅμως τοῦτον καθ' ἑκάστην δι' ἀπαραμίλλων ὑπὲρ τῆς Πατρίδος θυσιῶν, παρέχον ἀκόμη εἰς τὸν κόσμον φαινόμενον λαμπρὸν καὶ ἀπαραδειγματίστον εἰς τὴν ἐν γένει Ἱστορίαν.

Καὶ ἐν μέρει τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀπολευθερωθέντος καὶ δημιουργηθέντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, οἱ εὐεργέται αὐτοῦ οὔτε ἠλαττώθησαν, οὔτε ἀνεπαύθησαν. Πλεῖστοι διαπρεπεῖς ἄνδρες κατῆλθον, ἵνα συναγωνισθῶσιν ἐθνουσιωδῶς ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἀληθοῦς προόδου τῆς πατρίδος, διὰ τῆς ἰδρύσεως Ὀρφανοτροφείων, Νοσοκομείων, Πολυτεχνείων, Πανεπιστημίων, Παρθεναγωγείων, Μουσείων, Βιομηχανικῶν Σχολείων, Στρατιωτικῶν Σχολῶν, Βιβλιοθηκῶν, Ἀκαδημιῶν, παρέχοντες ἀναμρίλεκτα μεγάλης καρδίας καὶ ἀρετῆς ὑπερόχου δείγματα. Ἄνδρες φιλοπάτριδες, δημιουργοῦντες μετὰ μόχθων καὶ οἰκονομιῶν περιουσίας, ὑπ' ἐνός καὶ μόνου ἐλαύνονται πόθου, ν' ἀναδειχθῶσιν εὐεργέται τοῦ Ἔθνους καὶ ν' ἀποδώσιν ἰσχυροὶ παράγοντες ἀναπτύξεως, εὐημερίας, πνευματικῆς ἀναβιώσεως καὶ ἔθνικῆς δόξης. Δωροῦντες ἢ κληροδοτοῦντες εἰς τὸ Ἔθνος τὰς ἑαυτῶν περιουσίας, παρεσκεύασαν τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑθνικῆς ἀναστάσεως, ἐπρόοικιαν δὲ καὶ περιεκόσμησαν αὐτὸ διὰ φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ἀνεγείραντες μέγαρα ἢ μᾶλλον ἀνάκτορα πλοῦσιαι καὶ μεγαλοπρεπῆ.

* * *

Ἐν τῇ εὐγενεῖ ἠορέει τῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν διαπρεπῆ κατέλαβε θέσιν ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 24ην Μαρτίου τοῦ 1893 ἀποβιώσας ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΥΡΙΑΖΗΣ. Ἐγεννήθη ἐν τῇ κωμοπόλει Πλατόνου πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Προσχείου τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας τῷ 1830, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, ἐφημέριος ὢν ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ, βλέπων τὸν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ζῆλον τοῦ παιδὸς πρὸς τὴν μάθησιν, ἀπέστειλε αὐτόν, ἅμα περατώσαντα τὰ διδασκόμενα τότε ἐν τῇ γενεθλίῳ πόλει στοιχειώδη μαθήματα, πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν, τὸ πρῶτον μὲν ἐν Μεσολογγίῳ, ἔνθα διέμενεν εἰς τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, σχολάρχης ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὁ Νικόλαος Παπαδόπουλος, ἀκολούθως δὲ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα καταταχθεὶς εἰς τὴν Ἱατρικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ μετ' εὐδοκίμων διδαστορικῶν ἐξετάσεων ἀριστεύσας ἠδυνήθη μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινός νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν πόθον ὑπ' αὐ κατεῖχετο, δηλαδὴ νὰ μεταβῇ εἰς Γαλλίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἱατρικῶν αὐτοῦ σπουδῶν. Ἐκεῖ διέτριψεν ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἐκπαιδευόμενος ἐν τοῖς πανεπι-

στημίους τοῦ Μομπελλιέ καὶ τῶν Παρισίων. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Γ. Κυριαζῆς ἐξήσκησε τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα κατὰ πρῶτον ἐν Ναυπάκτῳ, καὶ ἀκολούθως ἐν Αἰτωλικῷ, θέλων νὰ φανῇ χρήσιμος ἰδίως εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, αὐτόθι δὲ διαμένων ἔλαβεν ἀφορμὴν, ἵνα ἀφ' ἐνὸς μὲν καταδείξῃ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἀξίαν, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἀναφανῇ σωτὴρ ὀλοκλήρου πληθυσμοῦ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἀνεφάνησαν τότε κρούσματα τῆς ἀπαισίου νόσου, ἧτις τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἐπεσκέπτετο τὴν Ἑλλάδα, τῆς χολέρας Ἀτυχῶς οἱ μὲν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦνομοῦ ἱατροὶ οὐδεμίαν ἔδωκαν προσοχὴν εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος, αἱ δὲ δημόσιοι ἀρχαί, πεισθεῖσαι εἰς τὰς βεβαιώσεις τῶν ἱατρῶν, ὅτι οὐδὲν ἀνερχάνετο ὑποπτον σύμπτωμα, ἡμέλησαν νὰ λάθωσι τὰ προσήκοντα μέτρα. Δυστυχῶς ὁμως αἱ προρρήσεις τοῦ Γ. Κυριαζῆ ἐπηλήθευσαν καὶ ἡ φοβερὰ νόσος ἐνέσκηψεν ἐν Μεσολογγίῳ μετὰ μεγίστης ὀρμῆς, ἐνῶν ἐν Αἰτωλικῷ, χάρις εἰς τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, τῇ πεφωτισμένῃ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀνδρὸς προληπτικὰ μέτρα, ἡ νόσος δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰσβάλλῃ.

Ὅπως περιβλεπτοὶ δύνανται ἀληθῶς νὰ θεωρηθῶσιν αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ Γ. Κυριαζῆ ὡς ἱατροῦ κατὰ τοὺς θλιβεροὺς ἐκείνους χρόνους. Τὸ πράττειν κατ' ἰδίαν τὸ ἀγαθόν, τὸ εὐεργετεῖν ἐν γένει τὴν ἀνθρωπότητα, εἰσι πολῦτιμοι ἀρεταί, αἷ ἡ ἠθικὴ ἐπιβάλλει τοῖς δυναμμένοις ὡς καθήκοντα ἱερά. Τὸ βίβτεσθαι ὁμως ἐν μέσῳ τοῦ θανάτου καὶ προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, τυγχάνει τεκμήριον ὑψίστης μεγαλοψυχίας, κινούσης τὴν ἐκπλήξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν ἀπάντων, μηδ' αὐτῶν τῶν μᾶλλον ἀδυσωπῆτων κοινωνιστῶν ἐξαιρουμένων, οἵτινες ἐν τῇ ἰσοπεδώσει τῆς διανοίας, τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς ἰκανότητος, ἦν ἐπιδιόκουσιν, οὐδέποτε θὰ ὀσφρανθῶσι τὸ θεῖον τοῦτο τῆς ὑπάτης ἀρετῆς ἄρωμα.

Ἀμείβων τότε τὰς παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ Γ. Κυριαζῆ εἰς τὴν δημόσιον ὑγείαν ὑπηρεσίας ὁ πάντοτε μὴ παριδὼν τὴν ἀληθῆ ἀξίαν καὶ χρησιμότητα πλήρης καρδίας ἀοιδίμος Βασιλεὺς Ὁθων, ἀπένειμεν αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος, ὅπερ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦτον ἐνδείξις μεγίστης τιμῆς, περιεβάλλετο δὲ δι' ἐκλάμπρου αἴγλης, οὐχὶ ἔμβλημα ὡς σήμερον κομματικόν, στολίζον τὰ ἀσημότερα στήθη, ἀλλὰ διακριτικὸν δαίγμα ἐκτιμήσεως καὶ ἠθικῆς ἀμοιβῆς μεγάλων ὑπηρεσιῶν καὶ πεφωτισμένων ἐκδουλεύσεων.

Μετὰ τινὰ ἔτη ὁ Γ. Κυριαζῆς ἀπήρχετο εἰς Ῥουμανίαν, ἐκεῖ δὲ ἡ ἐπιστημονικὴ ἀξία του κατεδείχθη φαινότατα. Ἀφοῦ διέμεινεν ἐπ' ὀλίγον χρόνον εἰς τινὰς πόλεις τῆς Ῥουμανίας, ἀπεκατεστάθη τέλος ἐν Βουκουρεστίῳ, κληθεὶς ὑπὸ τῆς τότε κυβερνήσεως εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρῶτιστου τῶν νοσοκομείων τῆς πόλεως ταύτης, περιφανῆ δὲ καταλαβὼν θέσιν μετὰ τῶν ἐκεῖ ἱατρῶν ἐγχωρίων καὶ ἀλλοδαπῶν, ἐγένετο καὶ ἰδικαίτερος ἱατρός τοῦ ἡγεμόνος Κούζη, παρ' οὗ ἐτιμᾶτο δι' ἰδιαζούσης φιλίας. Εἰς ἅπαντας τοὺς παρεπιδημούντας ἢ μεταβαίνοντας ἐκεῖ

Ἕλληνας παρέσχε δωρεὸν πάντοτε τὴν ἰατρικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν, διὰ παντοίων τρόπων γινόμενος εἰς αὐτοὺς ὠφέλιμος, καὶ πλείστους ἀπόρους Ἕλληνας συντηρῶν μέχρι τελευταίας πνοῆς ἐξ ἰδίων. Ἀναρίθμητοι εἰσὶν αἱ προσωπικαὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀγαθοεργίαι, αἱ ὑπὲρ τῆς Κρήτης, τῆς Χίου, τῆς Κεφαλληνίας καὶ Ῥουμανίας κατὰ τοὺς διαφόρους καιροὺς τῶν σεισμῶν θυσίαι του. Συναθροίσατε ἀπάσας τὰς ἀρετάς, λάβετε τὰ αἰσθητά τὰ εὐγενῆ πάντα, τὰ ὑψηλά, τὰ μεγάλα, δώσατε τὴν τελειοτέραν ἀποτύπωσιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, ἐνσταλλάξατε ταῦτα ἐν μιᾷ καρδίᾳ, σφριγῶσι ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ, συγκινουμένη πρὸ τῆς δυστυχίας, πολλούση πρὸ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἔθνους καὶ θὰ ἔχητε τὴν καρδίαν τοῦ Γεωργίου Κυριαζῆ. Ἐντεῦθεν θέσατε εἰς ἀεικίνητον ἀγαθοεργίαν ἐνέργειαν τὴν καρδίαν ταύτην, ἀπάσας ταύτας τὰς ἀρετάς εἰς τὴν πράξιν, ὅλα τὰ αἰσθητά ἐκεῖνα εἰς τὴν πραγματικότητα, εἰς ἀέναντον, εἰς πυρετώδη ὄρασιν, οὐδέποτε σταματῶσαν, οὐδέποτε ἀπαυδῶσαν, πάντοτε ζωηράν, πάντοτε ἀνεξάντλητον, ἀπέραντον, καὶ ἔχετε τὴν ζωὴν τοῦ Ἀνδρὸς, ζωὴν φιλανθρωπίας, ζωὴν ἐλπίδος, ζωὴν παρηγορίας καὶ ἀρωγῆς. Πρὸς πάντας ἀγαθότης, ἀκαταπόνητος φιλοπονία, πρωτοβουλία εἰς πᾶν ἀγαθόν, πατρικὴ ὄλωσ μέρημα ὑπὲρ τῶν ἐνδεδῶν, αὐτὰ τὰ δάκρυα, ἅτινα ἐκόσμουσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ γενναίου φιλανθρώπου ἐνώπιον τῆς δυστυχίας, τὰ τόσον ζωηρῶς μαρτυροῦντα, ὅτι ὑπερεξηκοντοῦτις πεῖρα δὲν ἔσχυσε νὰ ζηράνη τοῦ παρθενικοῦ αἰσθητάτος τὰς πηγὰς, ταῦτα πάντα ἐνέχεον βάλσαμον εἰς πᾶσαν ψυχὴν, ἐνέπνεον θάρρος εἰς πάντα ἀνθρώπινον κλονισμόν, ἐχρησίμευον ὡς ὄσας εἰς τὸ ἄγονον καὶ ξηρὸν πεδῖον τοῦ ψυχροῦ τῆς ἐποχῆς μας ὑπολογισμοῦ καὶ προέδιδον τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς μεγάλης ἀρετῆς τοῦ Ἐθνικοῦ εὐεργέτου.

* * *

Μετὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀποκατάστασιν αὐτοῦ ὁ Γεώργιος Κυριαζῆς συνεδέθη διὰ γάμου μετὰ τῆς διαπρεποῦς ἑλληνικῆς οἰκογενείας τῶν Ξενοκρατῶν, καταγομένης ἐκ Θράκης, ἀλλ' ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐγκαταστημένης ἐν Ῥουμανίᾳ, ὅπου εἰς τῶν ἀδελφῶν ἀνήλθεν εἰς τὰ ὑπάτα ἀξιώματα, αἰέποτε δὲ διακριθείσης ἐπὶ ἐθνικωτάτοις αἰσθητάσιν, ὧν δεῖγμα τρανὸν παρέσχεν ὁ Κωνστ. Ξενοκράτης, καταλιπὼν διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ μέγα μέρος τῆς κολοσσιαίας αὐτοῦ περιουσίας ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου καὶ ὑπὲρ διαφόρων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης ταύτης γινόμενος ὁ Γεώργιος Κυριαζῆς καὶ περιβληθεὶς ὑπὸ τοῦ διαθέτου διὰ πάσης ἐξουσίας, διὰ τῶν ἐν Ῥουμανίᾳ σχέσεων αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπολήψεως ἧς ἀπήλαυε παρὰ τῶν ἐκεῖ πολιτευομένων καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως Καρόλου, παρ' οὗ εἶχε τιμηθῆ διὰ τοῦ ταξιάρχου τοῦ Ῥουμανικοῦ στέμματος, κατῴρωσε, πάντοτε οἰστρηλατούμενος παρ' ἀγνοτάτης φιλοπατρίας καὶ πάντοτε ὑπηρετῶν τὸ χρῆμα, ὄχι ὡς ἄλλοι ἐν εἴδει εἰδῶλου, ὡς μέσον ταπεινῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων

καὶ τέρψειον, ἀλλ' ὡς παράγοντα ἀπαραίτητον τῆς Ἐθνικῆς Προόδου, ὡς ἰσχυρὰν δύναμιν πρὸς ἐπιτέλεσιν γενναίων ἔργων, ὡς ἀρωγὸν τῆς ἐν-
 τίμου ἐργασίας καὶ μοχλὸν ὠθοῦντα τοὺς φιλοπάτριδας ἄνδρας πρὸς τὴν
 ἐνσάρκωσιν ἰδεωδῶν ἀνωτέρων, νὰ ἐξομαλύνῃ πάντα τὰ παρεμβλη-
 θέντα ὑπὸ τῶν Ῥουμανικῶν ἀρχῶν προσκόμματα πρὸς πραγματοποίησιν
 τῶνφιλογενῶν τοῦ διαθέτου διατάξεων, ἠδυνήθη δ' οὕτω νὰ συντελέσῃ
 εἰςτὴν Ἰδρυσιν τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ παρθεναγωγείου, ὅπερ φέρει τὸ ὄνομα
 τοῦ ἀειμνήστου διαθέτου *Ξενοκράτους*, καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τῆς βουλῆς ψη-
 φισθεῖσαν τελευταίον κατασκευὴν τορπιλλοβόλων, διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν
 εἰσοδημάτων τοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ κληροδοτηθέντος ὑπὸ τοῦ διαθέ-
 του κτήματος. Ἐλθὼν ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του ἐν Ἀθή-
 ναις ὁ φιλόπατρις ἱατρός, καὶ θέλων ἵνα φανῇ ἔτι μᾶλλον χρήσιμος εἰς
 τὴν πατρίδα αὐτοῦ, διέθεσε τὸ μέγα ποσὸν τῶν 600 χιλιάδων φράγκων
 χρυσῶν, ἅτινα κατέθεσε παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ, ἵνα ἐκ τῶν τόκων
 αὐτῶν, ἰδρυθῇ ἐν Μεσολογγίῳ, ὡς πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ
 λειτουργήσῃ τεχνικὴ σχολὴ τῶν ἀρρένων, φέρουσα τὴν ἐπωνυμίαν
Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Γεωργίου καὶ Ἐλένης Κυριαζῆ».

Διὰ τῶν τοιούτων αὐτοῦ πράξεων καὶ ἰδίως διὰ τῆς τελευταίας ἀληθῶς
 ἡγεμονικῆς δωρεᾶς ὁ *Γ. Κυριαζῆς* ἀνεβιβάσθη εἰς τὴν τάξιν τῶν μεγάλων
 τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους εὐεργετῶν, ἐκ παραλλήλου πρὸς τοὺς Ζωσι-
 μάδας, Καπλάνας, Ζάππας καὶ λοιποὺς καὶ πρὸς τὸν ἔτι ἐπιζῶντα Ἀθέ-
 ρωφ. Πράξεις τοιαῦται δὲν χρῆζοι τετριμμένων ἐπαίνων. Ἀπλῶς μό-
 νον ἀναγραφόμεναι, περιβάλλουσιν ὡς στέφανος δόξης τὴν μνήμην τῶν
 γνησίων τέκνων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τῶν ἀληθῶν Ἑλλήνων, οἵτινες
 ὡς ἰδεῶδες τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐπιφυλάσσοσι τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ δι' ἀγῶ-
 νων μακρῶν κτηθέντος χρήματός των εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος καὶ
 ὑπὲρ τῶν ἀνγκῶν αὐτῆς. Μόνον ὁ κόσμος ἐκεῖνος, οὔτινος οὔτε ὀλόκληρος
 ὁ βίος καὶ ἡ ψυχὴ οὔτε ὁ νοῦς δὲν ἐφωτίσθησαν ἀπὸ τοῦ ἡμερον φέγγος
 τοιούτων ἰδανικῶν, μόνον ἐκεῖνος δὲν δύναται νὰ θαυμάσῃ, δὲν δύναται
 ν' ἀνυψώσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ του τὸ μεγαλεῖον τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἀν-
 δρῶν τούτων.

* * *

Τοιοῦτος ἐν βιογραφικῷ σημειώματι ὁ μεγάλωφρων ἀνὴρ, οὔτινος ἐπι-
 τυχεστάτην εἰκόνα, χαραχθεῖσαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ἐναυθα
 γενομένης φωτογραφίας αὐτοῦ, ἡ *Ποικίλη Στοὰ* δημοσιεῖ εἰς ἀγῆ-
 ρατον μνήμην τῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων τοῦ ἀνδρὸς πράξεων, ἅς ἐν ἰδίῳ
 ἐνθουσιασμῷ, μετέχουσα τῆς ἀπαραμίλλου εὐγενείας τῶν αἰσθημάτων
 ἐκείνου καὶ ἐγκλείουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς θησαυρὸν φιλανθρωπίας καὶ
 ἀγαθότητος, συνεχίζει σήμερον ἡ εὐγενῆς σύζυγος τοῦ Ἐθνικοῦ Εὐερ-
 γέτου κ. *Ἐλένη Κυριαζῆ*, γυνὴ διακεκριμένη, ἐν τῇ ἀληθεστέρᾳ ἰδέᾳ
 τῆς ἀγαθοτέρας καὶ γλυκυτέρας ψυχῆς διερχομένη τὸν βίον εὐεργε-
 τοῦσα, καὶ μετὰ ζήλου καὶ θερμῆς προθυμίας ἐνισχύουσα πάντα κοινω-

φελή σκοπόν. Ἡ «Ποικίλη Στοά», πιστῶς διερμηνεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματα, κοσμεῖ τὰς σελίδας τῆς διὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς μορφῆς τοῦ ἐξόχου τούτου τέκνου τῆς ἡμετέρας πατρῖδος Γεωργίου Κυριαζῆ, οὗ τὸ ἐπιφανὲς ὄνομα περιβλέπτως ἐνεχαράχθη ἐν τῇ αἰωνίῳ τῶν Ἐθνικῶν Ἐυεργετῶν στήλῃ, καταλαβόν τὴν ἐπιστημοτέραν θέσιν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν εὐγενῶν ὑπερμάχων τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας, ἀληθῶν ἐκτελεστῶν τῶν Ἐθνικῶν πόθων, ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ὁποίων ἐμπερικλείονται τὰ θεῖα προνόμια τῆς μεγαλοφροσύνης, τῆς ἐντίμου δόξης, τῆς εἰλικρινοῦς ἀξίας, τοῦ ἀληθοῦς ἔρωτος ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκουσιν. Ἔθνος, τοιοῦτους ἐγκλείων εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ εὐεργέτας, βεβαίως δὲν εἶναι ἄμοιρον ἐνδόξου μέλλοντος καὶ μεγάλου προορισμοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς μεγάλης πρὸς τὸ Ἑλληρικὸν Ἔθνος δωρεᾶς τοῦ Ἀνδρός. Εὐγλωττότερον τῶν γραμμῶν ἡμῶν εἰκονίζει τὸ ἀπείριστον τοῦτο κείμενον, τὴν μεγάλην καρδίαν τοῦ Εὐεργέτου, τοῦ μεγαθύμου καὶ μετρίφρονος Ἑλληνοῦ, τοσοῦτον ἐξόχως συνδέσαντος τ' ὀνομάτου μὲ τὴν ἰδρυσιν τῆς πρακτικωτέρας καὶ κοινωφελεστερας τῶν Ἑλληνικῶν Σχολῶν.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗ

ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙῳ

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Ὁ ὑπογεγραμμένος Γεώργιος Π. Κυριαζῆς πολίτης καὶ δημότης τῆς πόλεως Βουκουρεστίου, τοῦ Βασιλείου τῆς Ρουμανίας δηλῶ διὰ τοῦ παρόντος δωρητηρίου ἐγγράφου τὰ ἀκόλουθα. Κατέθεσα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἰς χρεῶν γραφὰ τοῦ παλίου Ἑλληνικοῦ δανείου τῶν 4% ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς οἵτινες ἀναφέρονται ἐν ταῖς ληφθεῖσαις παρ' ἐμοῦ ἀποδείξεσι καταθέσεως ὑπ' ἀριθμὸν 1498, 1499, 1500, 1501, καὶ 1502, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Ἀπριλίου 1892, τὸ ἀντιπροσωπευόμενον ὑπ' αὐτῶν ποσὸν φράγκων χρυσῶν ἐξακοσίων χιλιάδων (ἀριθ. 600000 χιλ.) ὅπερ δωροῦμαι ἀμετακλήτως εἰς τὸ δημόσιον τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ὑπὸ τὸν ὄρον καὶ ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ, ἵνα ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦτο χρησιμοποιοῦθῃ καθ' ὃ ὀρίζω εἰδικώτερον κατωτέρω πρὸς ἴδρυσιν, συντήρησιν καὶ πλήρη λειτουργίαν ἐκ τῶν τοκομεριδίων τοῦ εἰρημένου κεφαλαίου, ἐπαγγελματικῆς ἢ τεχνικῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων, φεροῦσης τὸ ὄνομα «Ἐπαγγελματικῆ Σχολῆ Γεωργίου καὶ Ἐλένης Κυριαζῆ» ἧς ἔδρα μὲν διαρκῆς ὀρίζεται ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου, προορισμὸς δὲ ἡ τεχνικὴ ἀπόρων παιδῶν ἐκπαίδευσις εἰς τὰς ἐξῆς τέσσαρας τέχνας, ὧν ἡ χρησιμότης εἶναι ἐν Ἑλλάδι ἀναμφίβολος, ἧτοι εἰς τὴν σιδηρογίαν, ξυλογογίαν, ραπτικὴν καὶ ὑποδηματοποιίαν, αἵτινες θὰ διδάσκωνται ἐν τῇ ἰδρυθθησομένῃ σχολῇ καθ' ὅλους τοὺς κλάδους αὐτῶν καὶ τὰ εἶδη, βελτιούμενα βαθμηδὸν καὶ καθ' ὅσον ἐπιτρέπουσι τὰ ὑπάρχοντα διαθέσιμα χρηματικὰ μέσα. Ἡ κάρπωσις τοῦ κατατεθέντος παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ κεφαλαίου τῶν χρυσῶν ἐξακοσίων χιλιάδων φράγκων, θὰ ἐξακολουθῇ ἀνήκουσα εἰς ἐμέ, ἐφ' ὅσον χρόνον διατελῶ ἐν τῇ ζωῇ, καὶ εἰς ἐμὲ ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράττω ἐφ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τὰ τοκομερίδια, καὶ μόνον μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεώς μου θέλει περιέλθει τὸ εἰρημένον κεφάλαιον εἰς τὴν

κυριότητα τοῦ δωρεοδόχου δημοσίου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ πραγματοποιηθῆ παραχεῖμα κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ὁ σκοπὸς τῆς ιδρύσεως, συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῆς επαγγελματικῆς σχολῆς. Πρὸς πραγματοποίησιν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων προσώπων, εἰς ἣν ἀνατεθῆσεται ἀποκλειστικῶς ἡ διαχείρησις τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ κατατεθέντος ποσοῦ καὶ ἡ ἐκτέλεσις παντὸς ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἵνα ἔλθῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς ιδρύσεως, συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῆς σχολῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ ἡ συνισταμένη ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ καταλλήλου πρὸς ἀνέγερσιν τῆς σχολῆς οἰκοπέδου, καὶ περὶ τῆς ιδρύσεως αὐτῆς ἀναλόγως τῶν ὑπαρχόντων χρηματικῶν μέσων καὶ ἀπολαμβάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐποπτείας καὶ συντηρήσεως. Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἔσονται τὰ ἠθικὰ πρόσωπα τοῦ κατὰ καιροὺς Δημάρχου ἢ χρέη Δημάρχου ἐκπληρούμενος δημαρχικῶ παρέρου τοῦ δήμου Μεσολογγίου, τοῦ Νομάρχου τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου Μεσολογγίου καὶ δύο δημοτῶν Μεσολογγίου ἐκλεχθησομένων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

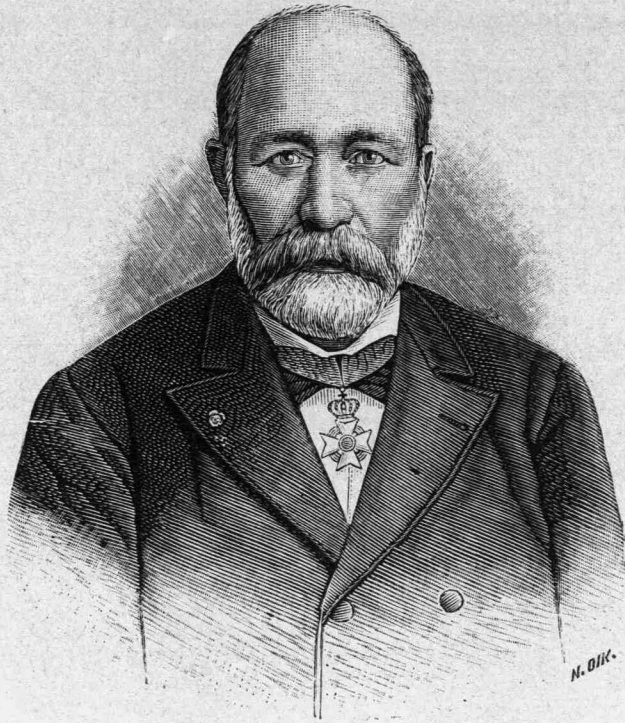
Εἰς οὐδένα δὲ ἀπολύτως, μηδὲ εἰς ἐμὲ αὐτὸν δίδεται ποτὲ ἐπὶ οἰσθήποτε ἐν γένει λόγῳ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἄρῃ, ἢ παραλάβῃ ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὸ ποσὸν τῶν ἐξακοσίων χιλιάδων φράγκων χρεώγραφα, μῆτε νὰ τροποποιήσῃ ὁπωσδήποτε, ἀλλοιώσῃ ἢ μετατρέψῃ τὸν προορισμὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου. Ἐὰν δὲ καθ' οἰσθήποτε χρόνον ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν λήξιν τοῦ προνομίου αὐτῆς, τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον δικαιοῦται μόνον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἄρῃ ἐκεῖθεν τὸ κατατεθειμένον ποσόν, ἀλλ' ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ, ἵνα παραχρῆμα παρακαταθήσῃ αὐτὸ παρ' ἐτέρῳ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κράτους ἀνεγνωρισμένων πιστωτικῶν καταστημάτων. Μαθηταὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν γίνονται δεκτοὶ μόνοι οἱ φέροντες τὸλάχιστον ἀπολυτήριον πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων, ἀνεπίληπτον δεῖξαντες ἐν αὐτῷ διαγωγὴν, ἀνήκοντες εἰς ἀπόρους ἀλλ' ἐντίμους οἰκογενείας τῶν διαφόρων νομῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄγοντες ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν, τὸ τρίτον ὅμως τὸλάχιστον τῶν ῥηθέντων θὰ ἀνήκῃ εἰς οἰκογενείας ἐγκατεστημένας ἐν τοῖς δήμοις Προσχίου, Πυλλῆνης, Ἀποδοτίας, Κλεπαίδος καὶ Ναυπάκτου τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας καὶ ἐν τῷ δήμῳ Μεσολογγίου τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Ἐκ τῶν αἰτούντων νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν σχολὴν γίνονται δεκτοὶ οἱ εὐδοκίμησαντες ἐν τῷ διαγωνισμῷ, ὅστις θέλει γίνεσθαι πάντοτε καθ' ἃ ὁρισθῆσεται ἐν τῷ συνταχθησομένῳ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἀναφερομένης ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκριθησομένῳ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κανονισμῷ. Μεταξὺ ὁμοῦ τῶν ἐξ ἴσου εὐδοκίμησάντων μαθητῶν προτιμηθῆσονται οἱ ἐξ αἵματος καὶ ἐξ ἀγγιστείας συγγενεῖς μου μέχρι τοῦ ὀγδόου βαθμοῦ. Ἐν τῷ συνταχθησομένῳ δὲ κανονισμῷ πρὸς σύνταξιν τοῦ ὁποίου θέλει ληφθῆ ὡς ὑπόδειγμα ὁ διέπων τὸ ὄρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα κανονισμὸς, θέλει ληφθῆ φροντίς, ἵνα κανονισθῶσιν ἀκριβῶς τὰ περὶ βραβεύσεως τῶν εὐδοκίμησάντων ἐν ταῖς ἐξετάσεσι καὶ διακρινομένων ἐπὶ χρηστότητι καὶ φιλοπονίᾳ μαθητῶν, τὰ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θέλουσι διαιτᾶσθαι, τρέφεσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι οἱ διαρκῶς μένοντες ἐν τῇ σχολῇ ὡς ὑπότροφοι μαθηταὶ καὶ τὰ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν ἐξερχομένων ἐκ τῆς σχολῆς, καὶ πᾶν ἄλλο σχετικὸν ἀντικείμενον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1892.

Γ. Π. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ἱατρὸς ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Ῥουμανίας.

Τρία ὅμοια ἀντίτυπα ἐδόθησαν εἰς τοὺς κ. κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, Ὑπουργὸν τῆς Δη. Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸν Δήμαρχον Μεσολογγίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ὁ Διαπρεπὴς Ἐφερέτης τοῦ Ἑθνικοῦ.